

**Oświadczenie złożone
przez senatora Ryszarda Knosalę
na 64. posiedzeniu Senatu
w dniu 4 listopada 2010 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra kultury i dziedzictwa narodowego Bogdana Zdrojewskiego

W dniu 21 października 2010 r. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zajął stanowisko dotyczące wykładni pojęcia godziwej rekompensaty, o której mowa w art. 5 ust. 2 lit. b dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (sprawa C-467/08).

We wskazanym orzeczeniu trybunał podniósł między innymi to, że „konieczny jest związek między stosowaniem opłaty licencyjnej przeznaczonej na finansowanie godziwej rekompensaty w odniesieniu do sprzętu, urządzeń oraz nośników zwielokrotniania cyfrowego a domniemanym przeznaczeniem tego sprzętu (...) do celów zwielokrotniania na użytek prywatny. W rezultacie stosowanie w sposób nieróżnicujący opłaty licencyjnej za kopię na użytek prywatny, w szczególności w odniesieniu do wspomnianego sprzętu, urządzeń oraz nośników zwielokrotniania cyfrowego nieudostępnionych użytkownikom prywatnym i w sposób oczywisty zastrzeżonych do innego użytku niż sporządzanie kopii do użytku prywatnego, nie jest zgodne z dyrektywą 2001/29”.

Jednocześnie należy zauważyć, że w art. 20 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych wymóg uiszczania opłat licencyjnych przez producentów i importerów urządzeń wskazanych w tym przepisie sformułowany został w sposób ogólny. Tym samym brak jest zróżnicowania obowiązku wniesienia opłaty licencyjnej w zależności od faktu, czy dane urządzenie lub nośnik danych będą wykorzystane na potrzeby sporządzenia kopii na użytek prywatny, czy też w innym celu. Dodatkowe obciążenie wynikające z konieczności pokrycia opłaty licencyjnej nakładane jest zatem na ogół podmiotów, w tym na przedsiębiorców.

Przedmiotowego rozróżnienia nie zawierają również przepisy wykonawcze do wspomnianego artykułu, wynikające z rozporządzenia ministra kultury z dnia 2 czerwca 2003 r. w sprawie określenia kategorii urządzeń i nośników służących do utrwalania utworów oraz opłat od tych urządzeń i nośników z tytułu ich sprzedaży przez producentów i importerów.

Mając na uwadze przytoczone argumenty, zwracam się do Pana Ministra z prośbą o rozważenie możliwości dostosowania polskich przepisów o prawie autorskim i prawach pokrewnych do standardów wynikających z dyrektywy 2001/29/WE, jeśli weźmie się pod uwagę w szczególności przytoczone na wstępie stanowisko, jakie w przedmiotowej sprawie zajął Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala